

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

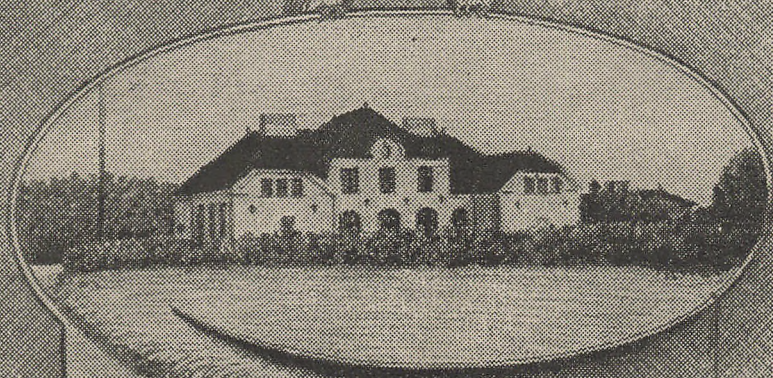
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

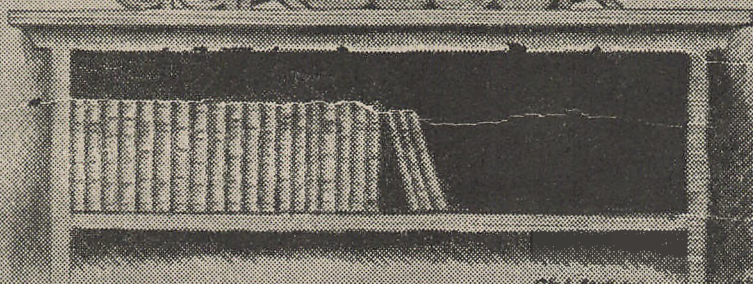
Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NISSUMSKE

COBBAGER

NISSUMSKE ÅRBØGER

UDGIVET AF

NØRRE NISSUM SEMINARIUMS
ELEVFORENING

UNDER REDAKTION AF
K. MOISGÅRD (24)

1956

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1957

INDHOLD

NATTETÅGE I APRIL	
Af seminarieelev <i>Gunnar Jensen</i> (IV)	3
MARGRETHE GJELSTRUP	4
ÅRET, DER SVANDT, I	
Af forstander <i>P. C. Gjelstrup</i>	6
ÅRET, DER SVANDT, II	
Af forstander <i>Ejnar Høgel</i>	16
SEMINARIETS NUVÆRENDE LÆRERSTAB	20
DEN NY SEMINARIELOV FØRES UD I LIVET	
Af seminarielærer <i>Alex Koch</i> (28)	21
DEN BRETLANDS MESTER	
Af <i>Steffen Steffensen</i> (23)	26
TO DIGTE	
Af — <i>b</i> — <i>d</i> (52)	30
50 ÅRS STÆVNE	
Af <i>H. P. Larsen</i> (06)	32
25 ÅRS STÆVNE	
Af en deltager	34
ÅRETS DIMITTENDER	
Ved <i>K. Moisgaard</i> (24)	36
AF ÅRETS DAGBOG	
Ved <i>J. Søndergaard Jacobsen</i> (06)	39

Nattetåge i april

Af seminarieelev GUNNAR JENSEN (IV)

*Mens jeg lytter i tågen,
føler jeg alting er nær,
at intet har rod
bag de nærmeste jordfaste træer.*

*De faldende dråber,
små skinnende sølvbær,
er lårer til tågen
for mørket, den dæmper og dølger.*

*De langsomme fodtrin
af andre, der går,
blir symbolet på alle,
der venter den dugvåde vår.*

*Thi tågen og våren
gør alting forandret:
her skjules de stier,
vi vintren igennem har vandret.*

Margrethe Gjelstrup

*en broders støtte,
et virkes ven!*

Det tør vel siges, at navnet Gjelstrup gennem mange år har været så inderligt knyttet til Nr. Nissum seminarium, at man, når man tænkte på seminariet, også måtte tænke: Gjelstrup.

Denne inderlige forbindelse mellem et slægtsnavn og vort gamle seminarium havde frøken Margrethe Gjelstrup sin meget store andel i. Den til det sidste aldrig svigtende trofasthed over for en krævende opgave, den til menneskelighed forbundne redelighed i færd og tale, den af kristentro prægede uselvskhed, den imponerende sjælsstyrke i et skrøbeligt legeme — dette, og mere til, vil bevare hendes minde kært hos alle, der lærte hende at kende.

Stenen på hendes grav på Lemvig kirkegård har et meget smukt og talende relief: et kor af lovsyngende børn. Oven over står:

GLORIA IN EXCELSIS DEO
(Ære være Gud i det højeste)

K. M.

MARGRETHE GJELSTRUP,
død i det nye hjem i Lemvig
23. april 1956

Året, der svandt, I

Af forstander P. C. GJELSTRUP

Jeg havde tænkt, at beretningen for 1955 skulle have været mit punktum i så henseende, men redaktøren af årbogen mener anderledes; han vil, at jeg skal fortsætte min tid ud, og en redaktør må man jo adlyde; jeg skrider derfor til værket og fortæller lidt om de første syv måneder af 1956.

Jeg skrev i fjor ret udførligt om de store begivenheder, 1955 havde bragt: den nye seminarielov, byggeri og byggeplaner og som det tredje problemerne omkring forstanderskiftet. Jeg skal nu søge at følge disse tre ting op indtil sommerferien 1956.

Da vi nåede til slutningen af skoleåret 1955/56 og havde afsluttet dimissionen og de forskellige prøver og oprykninger, var der af den gamle uddannelse kun to klasser tilbage, den kommende IV (*dobbelt*) og III (*enkelt*). Alle de øvrige klasser var inde under den nye seminarielov, d. v. s. at billedet tegnede sig således for deres vedkommende:

Ny II kl. (dobbelt), pioner for den nye uddannelse, dog uden forkursus.

Ny I kl. (dobbelt), efter forkursus og forb.kl. fra 1. april 1955.

Ny forb.kl. (delvis ell. helt fordoblet), efter forkursus fra 1. marts.

Denne oversigt er egnet til at vække eftertanke. Den viser tydeligt, hvordan rammerne udvider sig. Da vi i 1953 bestemte os til for første gang at foretage en dublering og optage to førsteklasse, var det for at følge ministeriets tilskyndelse til alle seminarier om at uddanne de flest mulige elever til afhjælpning af lærermangelen, og tanken var den gang at dublere hvert andet år, hvad byggeprogrammet også blev lagt efter. Men så kom ret hovedkulds den nye seminarielov, og den væltede hele programmet. Det blev nu nødvendigt at gå til fuld dublering, navnlig for at kunne honorere kravene om linjedelingen; selv en dublering af forberedelsesklassen blev aktuel.

Det er indlysende, at alt dette måtte betyde en stor forøgelse af undervisningstimerne og tilsvarende af lærerkræfterne. To faste nye seminarier lærere var ved skoleårets slutning klar til at rykke ind efter sommerferien, lærer ved Ribe kommuneskole A. Tangsig Kristensen, der nu var færdig med sit årskursus i gymnastik, og Mogens Walther, der 1955

Gadegaards hus umiddelbart før nedbrydningen.

havde taget skoleembedseksamen i København med geografi som hovedfag. Havde vi året før måttet søge længe efter en gymnastiklærer, blev nu jagten efter en geografilærer ikke mindre anstrengende; men i begge tilfælde tør vi fortrøste os til, at det var godt bytte, jægeren fik i tasken, hvad ligeledes gælder antagelsen af Sv. Chr. Nielsen i seminariets dimissionsklasse som hovedlærer i den kommende forberedelsesklasse til afløsning af lærer Bjørnkjær. Til denne revu over udvidelserne i lærerkredsen hører også præsentationen af nye timelærere; musikdirektør Tholand, Lemvig, der allerede så småt havde foden inden for, påtog sig en del violinspil, førstelærer Skovbakke, Gimsing, et par tegnetimer og undertegnede nogle religionstimer. Hvad endelig angår seminariets hidtidige lærere, måtte de alle fortsætte med et bjerg af overtimer — en så selvfølgelig ting i disse år, desværre, at det næsten er overflødigt at nævne det; adskillige af dem fik også indgribende forskydninger i deres fagkreds, især fordi de nye forhold i vid udstrækning tenderede henimod etfagslærere.

Så meget om tilrettelæggelsen af undervisningen for året 1956/57; endnu bør det her tilføjes, at der inden sommerferien 1956 var truffet aftale med Stig Rosenstand, cand. mag. fra Århus med historie som hovedfag, om overtagelse af nyoprettet stilling med nævnte fag som hovedfag, så snart han var færdig med sin soldatertjeneste, d. v. s. til efteråret 1957.

Jeg kommer nu til den anden følge af seminariets stærke vækst i disse år: byggeri og yderligere byggeplaner. Allerede i begyndelsen af 1955 var »Studiegården« taget i brug og et stort savn dermed afhjulpet. Men

Luftfoto af

... sept. 1956.

det var kun en begyndelse. Som omtalt i sidste årsberetning var vi ved indgangen i 1956 parat til igen at sætte spaden eller rettere gravkoen i jorden. Det gjaldt denne gang et stort kvindeligt elevkollegium med henved 50 rummelige enkeltværelser og tillige tre lærerboliger. Det havde været drøftet, om man skulle indlægge vaskekumme i værelserne, men det blev opgivet på grund af den store bekostning; der viste sig forøvrigt heller ikke særlig stærke ønsker derom; i stedet blev indrettet badeværelse og naturligvis elevkøkken pr. etage. Målet var at få bygningen færdig til august, så i hvert fald eleverne kunne rykke ind efter sommerferien. Der måtte derfor være fart over arbejdet, og det blev der; i maj blev kransen hejst, og takket være en effektiv kunstudtørring af hele huset og håndværkernes energiske indsats var vi i juli så vidt, at vi turde regne med, at eleverne kunne rykke ind efter ferien, navnlig da vi for at være sikre havde forlænget sommerferien til 29. august.

Kollegiet, der som seminariets øvrige nybyggeri har hr. Hempel, Lemvig, som arkitekt, er en statelig bygning med fine proportioner. Når de to projekterede gymnastiksale, hvoraf den ene allerede sidste sommer skimtedes i horisonten, står rejst, når fremdeles den gamle sal fra 1895 falder, og når endelig omgivelserne om disse huse bliver reguleret, vil der være skabt et meget smukt og harmonisk hele, som kan vise, at Nr. Nissum seminarium, også hvad det ydre angår, sætter alle kræfter ind på at honorere nye tiders nye krav. Hvad der yderligere måtte blive nødvendigt og muligt af udvidelser, ligger i det skjulte og lader sig ikke på forhånd overskue; men vi må have den tro, at de, der bærer ansvaret, ligesom hidtil vil blive ledet, om end med tilbundne øjne, så dog ved en sikker hånd.

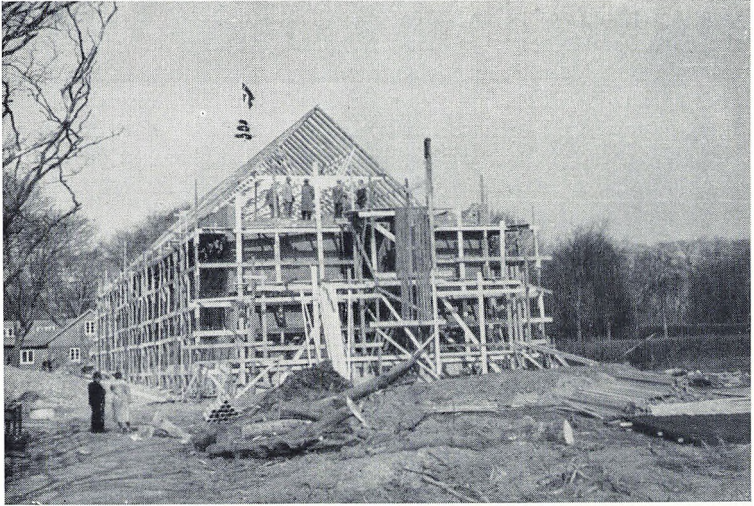
Den sidste af de tre mærkesager, jeg omtalte i beretningen i fjor, var forstanderspørgsmålet. Herom kan jeg fatte mig kort, da det reelle skete i fjor og kun det formelle stod tilbage til 1956. Det reelle fandt sin endelige løsning ved det i seminariets historie berømmelige møde, der fandt sted i ministeriet 25. august 1955 under ledelse af undervisningsminister Bomholt, og hvor det blev bestemt, at sognepræst E. Høgel skulle søges knyttet til Nr. Nissum seminarium som fast lærer for tiden 1. november 1955—31. juli 1956, mens jeg skulle fortsætte som forstander i samme tidsrum. Hvad den dag skete, kan betegnes som en gentleman-agreement, hvor den udtalte, men ubetingede forudsætning var, at ministeriets anerkendelse af seminarielærer Høgel som forstander ville følge automatisk, når seminariet ansøgte derom henimod periodens slutning. Sådant gik det også, og dermed var et ejendommeligt kapitel i dansk seminariehistorie bragt til afslutning. For mig er der ingen tvivl om, at den rette løsning blev fundet. Om vejen, der blev fulgt for at nå dette mål, kan meningene naturligvis være forskellige; for den nye mand kunne disse overgangsmåned, hvor han knapt vidste, om han var købt eller solgt, ikke være særlig behagelige, og for mit vedkommende var den stillede opgave, hvor der måtte ses bort fra personlige ønsker og som

så ofte før kun ses på sagen og pligten, heller ikke just let. Men for alle parter gjaldt det, at vil man nå målet, må man gå vejen, og der var, som forholdene lå, næppe nogen anden vej end den, der blev fulgt; trods alt havde den da også sine gode sider. Bl. a. blev der god lejlighed til, at pastor Høgel og hans familie kunne lære stedet med dets mange forskellige mennesker at kende, og jeg selv fik den glæde, at der mellem os og vore hjem kom til at udvikle sig et personligt forhold, der blev en af min sidste forstandertids gode gaver.

Når jeg nu går over til at omtale, hvad der iøvrigt skete ved seminariet i disse syv måneder, vil det være naturligt at begynde med medarbejderkredsen, som jo allerede er strejft et par gange i det foregående. Jeg nævnedes lærer Bjørnkjærs bortrejse. Siden sin dimission 1953 har han været knyttet til seminariet, væsentlig til forberedelsesklassen, men således, at han var godt på vej ind i seminarieklasserne og allerede havde dimitteret i matematik, da han fik ansættelse ved præliminærafdelingen ved Bøvling kommuneskole; vi søgte at holde ham fast, men han fandt det rigtigt at gå ind i folkeskolens tjeneste for at lære den at kende. Det må håbes, at han senere vender tilbage til seminariegerningen, som han med sine fremragende lærergaver og fine, fastbyggede personlighed egner sig til i ganske særlig grad. I juli fejrede lærer Koch sølvbryllup. I april mistede jeg min søster, Margrethe Gjelstrup; efter ti måneders streng sygdom, hvor håb og frygt vekslede, og hvor hun med stor tapperhed stred for at overvinde sygdommen, drog hun sit sidste suk i vort nye hjem i Lemvig, som hun var kommet til at holde overmåde meget af. Hun betød mere for mig og min gerning, end siges kan. På hendes gravsten står indhugget: Gloria in excelsis Deo og derunder i relief della Robbias syngende kordrenge fra Firenze; det taler om, hvad der boede dybt i hendes sind.

Og nu et par ting fra elevernes verden! Elevfesten blev afholdt 10. februar, kort før vikarudsendelsen; som sædvanlig stod III klasse for den, og som sædvanlig lå den i et meget højt plan; der var også mange hænder og hjerner til at bære den, da klassen var dobbelt. Der blev opført Holbergs Jacob von Thyboe; det skete med bravour, under »onkel Henrys« instruksjon; festtalen, i Holberg-stil, blev holdt af lærer Ringgård, og frk. Ellen Christensen sluttede med andagt. Dimissionen fandt sted 20. juni, som sædvanlig med festligt middagsbord; dimittendernes pårørende var atter denne gang mødt op i stort tal. Jeg havde forøvrigt tænkt mig, at dagen også skulle have været min »dimission«, så åbningshøjtideligheden efter sommerferien udelukkende kunne være blevet den nye forstanders dag sammen med seminariet, men denne plan kunne jeg ikke føre igennem.

Om seminariets legater er der et par ting at berette. Elevforeningen havde en tidlang slået til lyd for at skaffe midler til en forøgelse af cand. Strøms mindelegat, og det lykkedes; i martsnummeret af Dæmring kunne formanden, lærer Koch, meddele, at der ved hjælp af det ind-

Kransehejsning på det nye elevkollegium — i baggrunden Graversens boghandel.

komne beløb var købt en obligation på 2000 kr., hvorved legatkapitalen var blevet fordoblet. Endvidere er der skabt et nyt legat, »Frøken Margrethe Gjelstrups mindelegat«, hvoraf renterne f. t. udgør godt 300 kr. årlig; deraf henlægges en mindre del til kapitalen, mens hovedparten uddeles til kvindelige elever med tilknytning til Lemvig eller Nr. Nissum. Legatets midler er for en stor del fremkommet på den måde, at seminariebestyrelsen gennem de sidste år har hensat et beløb til et sådant legat i anledning af, at min søster de senere år påtog sig ledelsen af seminariets rengøring og ikke ønskede noget derfor. Yderligere bør det noteres, at der stadig arbejdes med 5. maj legatet, som blev startet af sem.s frihedskæmpere under deres stævne befrielsesdagen 1950, og hvis drivende kraft er gymnasielærer E. Bækgaard (47), Tarm.

Jeg nævnede elevforeningen og kan i den forbindelse notere, at Dæmring har skiftet redaktør. Lærer P. E. Højberg bad sig fri, da han syntes, han boede så langt borte fra seminariet; i hans sted indtrådte lærer Jeppesen, Rom ved Lemvig. Vi har god grund til at sige lærer Højberg tak og lige så god grund til at vente en værdifuld indsats fra lærer Jeppesen. Det er jo en vigtig sag, at elevforeningen og alt, hvad der angår den, derunder Dæmring, trives godt, da den vel nok må kaldes det betydningsfuldeste forbindelsesled mellem de gamle elever indbyrdes og mellem dem og seminariet.

Og så kan jeg sætte punktum for denne årsberetning, den sidste i en lang og ubrudt række, som startede på foranledning af overlærer Math. Christensen, den næsten allestedsnærværende ven af Nr. Nissum seminarium og alle gode foretagender til dets bedste; han var den gang

Elevekollegiet »Elysium«, indeholdende 2—3 lærerlejligheder og ca. 50 elevværelser.

redaktør og bad mig for en snes år siden skrive en årsberetning fra seminariet; lige siden har den været fast inventar i årbogen.

Mit punktum bliver sat midt i gennemførelsen af den nye seminarielov. Nogle har sagt mig, at man ikke bør skifte heste i vadestedet, men denne ellers så gode regel gælder ikke her, alene af den grund, at min alder forbyder mig at fortsætte vadestedet ud, og så har jeg fundet det bedst, at den nye mand kom med til at forme alt det nye, der i disse år sker ved vort og alle andre seminarier, og således bliver medansvarlig i det hele.

Om den nye lov skal jeg ikke sige meget, men føjer dog et par ord til om mit syn på den. Den er efter min opfattelse ikke så god og helstøbt som 1930-loven var det for sin tid. Eksamens bortfald i en række fag er i mine øjne en halvhed; jeg tænker, man om en halv snes år vil vende tilbage til at stille alle fag ens: enten eksamen overalt eller ingen steder, og mest sandsynligt vel det første. Og om den vidtgående specialuddannelse, der nu indføres i form af linjedelingen, tror jeg stadig, at den er et farligt og tillige et kostbart foretagende; de problemer, der her forelå, kunne efter min opfattelse være løst mere rationelt ved udbygning af lærerhøjskolen. Heller ikke løsningen af forberedelsesproblemerne med den brøk, der er sat forud for det egentlige præparandår, kan kaldes særlig heldig. Men med alt dette må det dog retfærdigvis siges, at der, når blot den nye lov bliver ført fornuftigt ud i livet, vil kunne arbejdes godt under den. Og hjertebladet i læreruddannelsen er stadig uskadt; hermed mener jeg, at læreruddannelsen ikke er samlet f. eks. på et par store akademier i København og Århus, men at den stadig foregår midt

ude i befolkningen ved de mange spredte seminarier; de bliver noget store og vil derfor let miste noget af den personlige, hjemlige tone fra før, men det må man jo så bevidst søge at modvirke og i det hele sætte alt ind på at bringe det bedste ud af den nye lov, sådan som den nu en gang er blevet.

Jeg slutter min lange kæde af årsberetninger med at give udtryk for min taknemmelighed mod Gud og mennesker for gerningen, der blev mig betroet, og for overbærenhed og støtte, og dertil føjer jeg ønsket om Guds velsignelse i kommende tider over ungdommen og alle andre, som hører Nr. Nissum seminarium til, og her går mine tanker, som enhver vil forstå, på en særlig måde til min eftermand; ham ønsker jeg frimodighed, kraft og en aldrig vakkende indre forvisning om, at han er på en post, hvor han er sat af Gud.

1919-56

Nr. Nissum seminariums forstander gennem 37 år har rejst sig fra den hårde træstol, der gennem de mange år har været seminariets tronstol. Rejst sig — og lagt en tung byrde fra sig! Ikke som den, der ikke kan længere, som ikke gider mere. Nej, som den ranke, trænedede løber, der afleverer til den næste.

Hvem kunne holde sig frisk gennem års mangfoldigheder af gentagelser, gennem bjerge af arbejde, der skulle gøres? Hvem kunne forny sig og være på højde med tiden og udviklingen? Hvem kunne fremme en sag på diplomatisk og parlamentarisk vis? Hvem kunne vise dyb, menneskelig forståelse for andres problemer? Hvem kunne vokse med opgaverne, så alle måtte beundre og værdsætte det klare sigte, det omfattende overblik?

Det kunne vor forstander gennem 37 år —

P. C. GJELSTRUP

Vor ærbødige hyldest, vor dybtfølte tak!

K. Mojsgaard (24).

P. C. GJELSTRUP
Nr. Nissum seminariums forstænder
gennem 37 år.
1919—1956

— end ung trods år —

Året, der svandt, II

Af seminariefors­tander EJNAR HØGEL

Man kan vel ikke med rette forvente, at efterfølgeren skal kunne fortsætte beretningen for resten af året (aug.—jan.) i samme blanding af hjemmavant veldrejthed og stilfærdig-bes­keden oplagthed, som forgænger­en har haft 38 år til at oparbejde, men jeg skal prøve at gøre mit bedste på dette som på andre områder.

Forstander Gjelstrup bar de sidste år som leder her en helt urimelig arbejdsbyrde. Han må være gjort af godt stof, når denne byrde adderet med den store personlige sorg dog ikke knækkede ham. På sin sidste aften ved roret samlede han nogle ganske få af sine nærmeste slægtninge og medarbejdere på biblioteket for et par timers samvær. Hvor savnede man hans afdøde søster ved den lejlighed — som ved adskillige andre. Lad det derfor stå på tryk, at det er med et ærbødig­ buk for forgænger­en og hans indsats, jeg har overtaget nøglerne. Endvidere er vi taknemmelige for den tillid og det vennesind, vi er blevet mødt med fra forstander Gjelstrups side. Vi føler det som en værdig opgave at berette begge dele.

Offentligt blev afsked og indsættelse forenet ved en festlighed den 29. august, hvor styrelse, lærere og elever var til stede. Det var vort indtryk, at de to ting forligedes vel. Styrelsen gav den afgående for­stander en smuk sum til et studieophold i udlandet suppleret af en gave fra lærerne. Det var vel betænkt og vel fortjent. Gode ord lød både til den afgående og tiltrædende forstander. Ved en lejlighed omkring for­standerskiftet formede lærer Hansen lærerkollegiets hilsen til den afgående leder på følgende for dem begge så træffende måde: Stilfærdig i formen, stærk i sagen og klar i sigtet! — Og så begyndte hverdagene, for så vidt allerede indledt med lejrskolen i Brædstrup.

Byggeriet gik videre. Et beskyttelsesrum til 300 personer blev støbt dybt i jorden. Normalt er det tænkt benyttet som cykleskur. Gid det aldrig må blive nødvendigt til det første. Oven på bygges en gymnastikal, der agtes øget med endnu en. Et svømmebassin, der tillige skal fungere som branddam, projekteres, og kapital dertil søges rejst.

Ved årsmødet 25. oktober søgtes der en øget kontakt etableret mellem lærerkollegiet og styrelsen. Det syntes at falde godt ud, så bestræbelserne herfor bør fortsætte.

Maarbjergs (cand. Strøms) hus må også vige.

Sportsfestens slutning prægedes af lærerholdets motoriserede fremrykning over slaggebanerne. Selvfølgelig vandt det derfor også fodboldkampen.

Elevfesten den 30. november bød, især for et par af hovedrollernes vedkommende, på imponerende god gennemførelse af det temmeligt tunge og svære drama: »Bjergevind og hans hustru«. I det hele må jeg sige, at man forstår at feste på Nr. Nissum seminarium. Siden elevtallet er blevet så stort, kræver de begrænsede forhold et vældigt arbejde ved arrangementerne og godt humør under samværet i de alt for små lokaler. Begge dele synes for hånden i fuldt omfang.

Til sidst to problemer, der står i en vis forbindelse med hinanden: Praktikundervisningen og de skemafrie arbejdsdage. Praktikundervisningen, som for længst er vokset over Nr. Nissum kommunes to skolars ydeevne, må for en del afvikles pr. bus i Humlum og Lemvig. Det drøftes undertiden med megen alvor, hvordan man fremtidig skal løse dette for os så vanskelige problem. Det kan ske gennem en videre udbygning ad de hidtidige linier, og her kommer det os til hjælp, at både Humlum og Lemvigs skolars ledelse kommer os så venligt i møde og dygtigt til hjælp. Det kan imidlertid evt. også ske ved at samle skemafrie arbejdsdage sammen til et par ugers samlet praktikundervisning i udvalgte skoler. Dog synes den nye seminarielovs klasser at have virkelig brug for de skemafrie dage til arbejde under andre former på selve seminariet, skønt det øvrigt er drøjt nok at undvære dem som skemadage. Stoffet kan vanskeligt få en anstændig behandling. Tiden bliver for kort. Man må håbe, at øvelse vil gøre mester, og at dette vigtige problem vil finde en god løsning.

EJNAR HØGEL
Forstander for Nr. Nissum seminarium
fra 1. august 1956

Det er en drøj tid for seminarierne nu. Man skifter ham og vokser samtidig til dobbelt størrelse. Det kan ikke undgås, at meget bliver præget af famlen. Opgaven bliver så at prøve at undgå, at det går for hårdt ud over de første årgange under den nye lov. De er i nogen måde prøveklude. Gid det må lykkes. For det *må* nu tilgodeses, at Danmark ikke blot trænger til lærere, men først og fremmest til *gode og dygtige* lærere. Hvor godt, at Nr. Nissum seminarium selv har en flok af sådanne, både erfarne og villende.

Den 12. september 1956 var det pastor Adolph L. Hansens 100 års dag. Den markeredes ved nedlægning af tre kranser på hans grav på Nr. Nissum kirkegård: Den første ved højskoleforstander A. Kristensen, Nr. Nissum højskole, som en hyldest til højskolens stifter. Den anden ved seminarieforstander P. C. Gjelstrup som en hyldest til seminariets stifter og endelig den tredje ved gdj., kreditforeningsrepræsentant P. Frandsen, Gudum, som en tak fra pastor Hansens konfirmander. Pastor Hansens familie var repræsenteret ved en søn, to døtre samt børnebørn.

Et forstanderskifte ved Nr. Nissum seminarium er ikke nogen hverdagsbegivenhed.

Vi springer den udviklede forhistorie over. Ligeså »kronprinstilværelsen« fra novbr. 1955 til aug. 1956, skønt den må have haft sin betydning.

De mange velkomstord, der fra officiel eller privat side strømmede forstanderparret imøde i tiden omkring seminariets åbningsdag aug. 1956, var gyldige udtryk for uskrømtet tillid. Denne tillid — og forventning — vil en stor skare af gamle elever fra landets forskellige egne slutte sig til. Sammenholdet, solidariteten, har været en væsentlig del af seminariets styrke gennem de mange år, sammenhold om en livsvigtig sag, solidaritet over for et syn. Disse to egenskaber er to hænder, der rækkes frem mod forstanderparret til hilsen og håndslag, og de vil også kunne foldes til bøn for seminariets nye ledelse og dets fremtid.

Velkommen! Lykke til!

K. Moisgaard (24).

Seminariets lærerstab samt Nr. Nissum kommunes lærere august 1956

Dahl's foto, Holstebro.

1. række (siddende) fra venstre: Lærerinde frk. Ellen Larsen (Østre), lærerinde fru Hanne Elbech Hansen (Vestre), sem.-forst. Ejnar Høgel (rel.), fhv. sem.-forst. P. C. Gjelstrup (rel.), lærerinde fru Inger Tangsig Christensen (F. og F.F.), sem.-lærerinde frk. Ellen Jensen (gym. og håndarb.).

2. række: Sem.-lærer H. J. Hansen (naturh. og pæd.), sognepræst Ove Nielsen (religion), sem.-lærer Mogens Walther (geografi og pæd.), sem.-lærer Johs. Hejbøl (dansk og historie), sem.-lærer Gunnar Eriksen (engelsk), sem.-lærer Chr. M. Christensen (tysk og tegning), sem.-lærer Alex. Koch (fysik og matem.).

3. række: Førstelærer K. Moisgaard (Østre), musikdirektor A. Tholand, Lemvig (violin), lærer V. Elbech Hansen (Vestre og Østre), sem.-lærer Søren Porup (musik, dansk, regning), sem.-lærer Tage Ringgaard (sang og musik), sem.-lærer Anton Tangsig Christensen (gym. og dansk).

Fraværende, da billedet blev taget, var: Lektor frk. Hirth, Struer (matem.), lærer Sv. Chr. Nielsen (F.), forstelærer Poul Skovbakke, Gimsing (tegning) og forstelærer M. P. Sørensen, Vestre (sløjd).

Den nye seminarielov føres ud i livet

Af seminarielærer ALEX. KOCH (28)

*Artiklen er et resumé af et foredrag, holdt i Lemvig lærerveksels-
red.*

Det er vanskeligt og ville kræve megen spalteplads at give en detaljeret gennemgang af den opgave, seminarierne i disse år er engageret i gennem virkeliggørelsen af den nye seminarielov. Selve opgaven kompliceres overordentlig meget ved, at den falder sammen med den opgave at uddanne et ekstraordinært stort antal elever til afhjælpning af den stadige lærermangel. Det er i virkeligheden kæmpekrav, der i disse år stilles til seminarierne. Tallene taler tydeligt, når man betænker, at der før krigen dimitteredes 5—600 lærere årligt fra de danske seminarier, medens vi nu er oppe på 15—1600. Ganske vist er der kommet nogle nye seminarier til, hvad der har hjulpet på den øjeblikkelige situation, men på den anden side kompliceres hele seminariuddannelsen med hensyn til gennemførelsen af den nye lov og hele læreruddannelsens fremtid.

Seminarierne står altså over for at skulle honorere to vanskeligt forenelige krav på een gang. Det ene er det tidsbestemte krav om storproduktion. Det andet er det varige: at skabe de nydannelser, den nye lov tilsigter, hvilket er en omfattende pædagogisk opgave, der kræver en betydelig indsats fra seminarielærernes side, og hvortil der under storproduktionen ikke kan skaffes lærerne den nødvendige tid. Hvert af disse krav er i sig selv nok til at kunne kaldes en storopgave. Det springende punkt er, om det kan lykkes at forene dem på en sådan måde, at der — når katastrofesituationen er overstået — kan stå velafbalancerede institutioner med passende lærerstab og passende bygninger tilbage.

Loven er et kompromis mellem forskellige anskuelser, hvad man må affinde sig med i et demokratisk land, men man kan gerne ønske, at fremtidige skolelove må få en grundigere behandling med støtte af al mulig faglig indsigt, end der blev seminarieloven til del. Den mest fremtrædende defekt af faglig art er efter min mening — navnlig set ud fra vort samfunds behov i dag — den svage stilling, matematikken har fået under den nye uddannelse, så svag at den måske vil kunne nødvendiggøre en snarlig ændring af loven. Hvis loven var blevet vedtaget et halvt år senere, ville ændringen sikkert have været selvfølgelig, idet man da var

blevet klar over nødvendigheden af at skabe et udvidet teknisk fundament for dansk erhvervsliv, hvilket de sidste måneders udvikling inden for landets hidtidige hovederhverv yderligere har understreget.

Loven er blevet betegnet som en rammelov. Den er bevidst lavet sådan for at give mulighed for at tilpasse den til vidt forskellige skolemæssige forhold. Derved er der i loven og bekendtgørelsen en vis løshed m. h. t. definerede krav. Jeg er dog ikke så betænkelig ved dette. Der regnes — og med fuld ret — med, at der i dansk seminarieuddannelse er så grundfæstede traditioner, at der for erfarne seminariefolk vil være anvisninger nok, medens der er givet grønt lys for pædagogisk initiativ for den enkelte lærer, hvilket sikkert er en absolut rigtig tanke, men derved bliver loven også en udtalt tillidserklæring til seminarierne og deres folk. Af rammelovsstrukturen følger, at læreruddannelsen kan synes at være vidt forskellig ved de forskellige seminarier. Jeg vil dog mene, at dette kun gælder forholdsvis ubetydelige detaljer, ikke selve uddannelsens grundkrav. En følge af denne differentiering er, at det fremtidigt vil være næsten en umulighed for en elev at skifte uddannelsesanstalt, da de forskellige fag ikke afvikles til samme tider på seminarierne. Den gamle inddeling i I og II del er forsvundet.

I loven er indføjet en bestemmelse om et seminarieråd som undervisningsministerens rådgivende organ m. h. t. forskellige detailspørgsmål. Dette råd vil til enhver tid have til opgave at give sagkyndige råd vedrørende de mange uafklarede eller udefinerede problemer, der til stadighed vil dukke op under lovens administration, og har således en yderst vigtig funktion.

Med den nye lov er der sket meget betydningsfulde ændringer i seminarieundervisningens anlæg. Den gamle uddannelse var først og fremmest en faglig uddannelse, men selvfølgelig med et stærkt pædagogisk-metodisk islæt. Den nye uddannelse kræver, at hele undervisningen i så vid udstrækning som muligt skal være praktisk-pædagogisk anlagt og således være metodisk vejledende, og denne side af et fag indgår dermed i selve eksamen eller den afsluttende bedømmelse som en vigtig faktor. Selve timetallet i praktik er forøget — om end ikke så meget som fra forskellig side ønsket —, men dette timetal giver ikke det sande billede af uddannelsens pædagogiske islæt. Hertil kommer de normerede 3 måneders praktikanttjeneste. Den stærke indkorporering af pædagogikken i den faglige behandling kræver, at eleven så tidligt som muligt får en vis pædagogisk indføling, erhvervet ved mødet med børnene i skolestuen, men kræver tillige, at seminarielæreren selv besidder indsigt i børneskoleundervisning foruden den rent faglige.

Loven er både et tilbud og et krav til eleverne. Med den stærke understregning af selvaktivitet hos eleverne stiller de store krav til deres modenhed. Det er et spørgsmål, om disse krav selv med den højere aldersgrænse for optagelse kan honoreres tilstrækkeligt. Spørgsmålet om egnethed for lærergerningen er tillige sat i forreste række, hvilket er en absolut

rigtig tanke, men det er en yderst vanskelig sag for seminarierne at skulle tage stilling til. En bestået optagelsesprøve er ikke længer i sig selv en tilstrækkelig betingelse for optagelse på et seminarium. Den er nødvendig, men skal suppleres med seminariets skøn over egnethed. Man leder derfor efter en eller anden form for egnhedsprøve. Ved seminariet her er behovet for en egnhedsprøve ikke så aktuelt. Vi får lejlighed til at se de fleste af vore elever grundigt an inden optagelsen ved deres færd i forberedelsesklassen, hvilket er en stærk begrundelse for i videst muligt omfang at knytte forberedelsesklasserne tæt til seminarierne; der var i sin tid et tilløb til at søge disse fjernet fra seminarierne; men dette ville være forkert. Et ret stort antal elever optages på såkaldt lilleprøve. Det gælder elever med passende gode forkundskaber (tilstrækkelig god real-eksamen eller præliminæreksamen). Her må man på anden måde søge sig dækket m. h. t. egnhedskriteriet. Men man må i hele dette spørgsmål fare varligt i betragtning af elevernes alder. Een ting er dog klar: de store byers seminarier er meget vanskeligere stillet i dette spørgsmål end provins- og i særdeleshed landseminarierne. Det er da også navnlig fra de københavnske seminarier kravet om en egnhedsprøve fremsættes stærkest.

Under selve uddannelsen er elevernes eget ansvar meget større end under den gamle lov, idet hele uddannelsen i vid udstrækning bygger på elevernes eget initiativ og selvarbejde. Sådan må det være, når man stræber efter mere frigjorte arbejdsformer.

En betingelse for en virkelig højnelse af læreruddannelsen måtte nødvendigvis være en forøgelse af kravene ved optagelsesprøven. Dette har medført, at den normale forberedelse for elever uden særlige forkundskaber er udstrakt til 15 måneders effektiv forberedelsestid, en skæv ordning for seminarierne at administrere, idet der må sørges for undervisningsmuligheder (og anbringelsesmuligheder) for et ret stort elevantal for en del af et skoleår. I år modtog vi her ca. 60 elever til forkursus, hvilket rummer store vanskeligheder m. h. t. lærerkraft, lokaler og værelser.

I seminarieundervisningen tilstræbes det at finde frem til mere individuelle arbejdsformer. For at skaffe tid til elevernes selvarbejde og til det varierende indhold, undervisningen skal have af prøver, skriftlige arbejder, ekskursioner, laboratoriearbejde, anvendelse af tekniske hjælpemidler m. m. er der indført skemafrige arbejdsdage, der tilsigter at frigøre såvel lærere som elever til særarrangementer, hvilket er en nødvendighed for begge parter.

Kan eleverne opfylde de nye krav? Det er for tidligt at udtale sig derom. De nye arbejdsformer skal have tid til at udvikle sig, og elevernes arbejdsindstilling (og lærernes med) skal ligeledes have tid til at frigøre sig for overleveringerne. Jeg mener dog at kunne spore, at den sidst optagne klasse er nået et skridt videre frem, både i kraft af en bedre forberedelse og højere alder.

Et af de betydningsfulde led i nydannelserne er indførelse af den såkaldte linieundervisning til specialuddannelse i visse fag. Nogle fag kan kaldes primære liniefag, nemlig sådanne, hvor den almindelige seminarieundervisning må anses for at være utilstrækkelig, navnlig til dækning af eksamensskolens behov. Det er i første række sprog, matematik og fysik, sløjd og skolekøkken. Desuden kan der oprettes linie i andre fag, i loven nævnes således en humanistisk linie. Her på seminariet er der oprettet linieundervisning i fagene: engelsk, tysk, fysik med matematik, geografi-, naturhistorie samt en humanistisk faggruppe. Til linieundervisningen er der afsat 18 ugentlige timer, fordelt over de tre sidste klasser. Der kunne gerne ønskes flere timer, men det har ikke været muligt at skaffe disse. Faggruppen matematik-fysik er vanskeligt stillet, især på baggrund af, at matematikken er udgået som obligatorisk seminariefag, så der selv for liniefolkene overhovedet ikke undervises i dette fag i I kl.

Det meget omstridte spørgsmål om formen for afslutningen af seminarieuddannelsen: eksamen eller ikke eksamen udlægges vel ofte sådan, at der ikke længere er eksamen til afslutning af læreruddannelsen. Det er langt fra rigtigt. Der er stadig temmelig mange eksamensfag tilbage, andre fag afsluttes med en standpunktskarakter («års-karakter»), nogle få (kristendomskundskab, historie, litteratur, pædagogik og praktik) med en udtalelse baseret på afholdte skriftlige prøver m. m. Om dette sidste er at foretrække frem for eksamen er vist højst diskutabelt. Nogen gennemsnitskvotient kan der ikke fremtidig angives til karakterisering af eleven ved dimissionen; men værdien af en sådan er vel også diskutabel. Det bliver et meget krævende og omfattende arbejde at udforme både hovedudtalelsen og udtalelserne i de enkelte fag, så de bliver tilstrækkelig dækkende og vejledende for de ansættende myndigheder, men de vil sikkert i løbet af kort tid stagnere i standardiserede udtryksformer, og så er det jo kun en ny form for karakterer.

Under den nye uddannelse vil eksamensformerne blive væsentlig anderledes end forhen. Dette nødvendiggøres bl. a. af, at der ikke længer eksisterer pensumbegrænsning som forhen. Tillige er opgavestillingen lagt i lærerens hånd, så det bliver muligt at lægge opgaverne naturligt forbundet med den ydede undervisning. Opgaverne skal dog godkendes af censor. Læreren er tillige ret frit stillet over for stofvalget, men skal have sin undervisningsplan godkendt af ministeriet. Læreren har tillige en afgørende indflydelse på eksamensformen, hvilket kan være af største betydning. Det vil blive almindeligt at give eksaminanden en rimelig forberedelsestid, før han går til det grønne bord. Alene dette viser hen mod en ændret eksaminationsform, hvor der lægges vægt på elevens helhedsorientering i faget frem for detaljer.

En følge af de ændrede arbejds- og eksamensformer skulle være, at den sædvanlige læseferie kan forkortes, så den effektive undervisningstid skulle blive længere.

Det kan være på sin plads at standse lidt ved seminarielærernes op-

gaver og vilkår under den nye lov. Det er en gammelkendt sætning, at med større frihed følger større ansvar. Dette gælder i høj grad seminarielæreren virke under den nye lov. De friere arbejdsformer belaster tillige læreren langt stærkere m. h. t. incitament, tilrettelæggelse og detailspørgsmål end en undervisning i forelæsningsform. Tillige kræves der ofte mindre hold, hvilket må blive dyrere. Også de rent fagligt højere krav på visse områder inden for seminarieundervisningen (linieundervisningen) stiller øgede krav til læreren, såvel som den pædagogiske tilrettelægning, der skal opfylde de to krav: fagligt uddybende og tillige vejledende i børneskoleundervisning. Dette føles meget stærkt i disse år, da seminarielæreren skal bryde nye baner samtidig med, at hele hans arbejdskraft belastes overordentlig for at tilfredsstille kravet om storproduktion. På mange områder hersker der en katastrofal mangel på egnede lærebøger (det har altid været et problem) til seminarieundervisningen. Nu i nystarten falder det hele på læreren: både en faglig højnelse og en pædagogisk kraftanstrengelse. Duplikatoren er rykket ind på seminariet som et uundværligt middel til at skaffe eleverne faglig læsning i hænde, der egner sig til de nye krav. Dette vil vel med tiden bedres, men duplikatoren vil ikke forsvinde; den vil stadig belaste læreren.

Det var derfor meget velbegrundet, når seminariekommissionen som en forudsætning for hele nydannelsen måtte gå ind for en nedsættelse af seminarielærernes pligtige timetal. Indtil videre er dette ikke sket; men det vil vist ikke være forkert at spå, at løsningen af dette spørgsmål vil blive bestemmende for den nye læreruddannelses sejr eller fallit. Spørgsmålet er altså fundamentalt.

Herved er vi nået til lovens økonomiske perspektiver. Det kan kort siges, at man har vedtaget en ny lov uden at bekymre sig om dens økonomiske opdækning. Det er ikke kun et spørgsmål om lærernes aflønning, men tillige om seminariernes udbygning og udstyr og rækker således temmelig vidt. Men for øvrigt har seminarierne alt for længe måttet vente på at blive hævet fra husmandsbrugets standard til nogenlunde ligeberettigelse med andre højere læreanstalter. Men det vil føre for vidt ved denne lejlighed nærmere at uddybe denne sag.

Disse få ord kan kun blive ret fragmentariske til uddybning af de problemer, der knytter sig til den nye seminarielovs virkeliggørelse. Loven rummer ved siden af sine fejl mange gode muligheder til gavn for den danske læreruddannelse, men der skal tid til at høste de erfaringer, der ved ethvert nyt arbejde skal gøres, og før disse er indhentede, kan arbejdet ikke få sin rigtige form.

Den Bretlands mester!

Af STEFFEN STEFFENSEN (23)

Halvt tilgroet ligger åen
kredset ind af brede enge;
køer græsser ved dens bredder,
— munter leg af hyrdedrenge!
Mellem siv åkanden drømmer
om sin ynde dagen lang;
— kun et enkelt plask derude,
når en sulten gedde sprang.

Op fra åens stille flade
hæver sig en græsklædt banke
med lidt marehalm i toppen
som en strid, forpjusket manke.
— Hist, hvor nu kun får og kalve
bjerger føden knap og trang,
knejste med sit tårn mod himlen
stolt en ridderborg engang.

Jeg har siddet gemt bag sivet
stille, klare sommerdage,
mens i tankerne jeg vandred
seks århundreder tilbage.
Sivets hvisken, bølgens klukken,
græssets suk i aftnens vind
gav et gammelt sagn på egnen
liv og mæle i mit sind.

— — —

På sin nye borg er draget
ind den stolte hr. Niels Bugge.
Glad betragter han dens tårn og
fire fløje, brede, smukke.
Trende år har sliddet varet;
nu er Osborg under tag.
Mesteren fra Bretland har just
meldt sig færdig nu i dag.

Ridderen har bedt ham komme.
— Tavs og værdig ind han træder
med sin randsel over ryggen,
egestok og rejseklæder.
— Oprømt ham hr. Bugge takker;
sligt et værk fortjener ros.
Stolt og stærkt nu Osborg ligger
yderst på den smalle »os«.

Nu skal mesteren betales
punktlig efter landets skik.
— Da Niels Bugge hører summen,
studser han et øjeblik.
Dog et flygtigt glimt af harme
som en skygge vejres hen;
hastigt han optæller summen
redeligt som ven til ven.

— Hr. Niels Bugge sad i sadlen,
da den tavse gæst var gået.
— Prægtigt Osborg var opbygget,
stort det mål, han havde nået!
Borgen bredte sig i vælde,
muren knejste, høj og stejl.
Men nu prisen? Ve dig, mester!
om der findes mindste fejl!

Ridder Niels en svend lod kalde:
»Sagl din hest og rid! — Det gælder
om at nå den Bretlands mester.
Meld ham kort, at tårnet hælder!
— Hvis han sig forfærdet vender,
mens hans blik af tvivl er fuld,
dræb ham da; thi det betyder,
han så godt som stjal mit guld!«

— Under drøn og hestetrampen
svenden drog sit hverv at røgte;
tæt ved Ulborg gamle kirke
nåede han den, han søgte.
»Mester, mester, tårnet hælder!«
i hans øre svenden skreg.
— Mester ånded frit og stille,
som han ænsede det øj.

Røligt, men dog rap på foden
han fortsatte støt sin vandring;
på hans minespil og holdning
knap der mærkedes forandring.
Dog blev blikket rettet imod
svenden med en sølsom glød,
da til sidst med hævet stemme
stærkt og klart hans tale lød:

»Osborgs tårn kan ikke hælde,
det er syldet dybt i bunde;
dog engang i tider fjerne
tårn og borg skal gå til grunde!
Når fra vest den vilde rytter,
indsvøbt i sin kappe blå,
hærger egnen, da skal både
herreborg og tårn forgå.«

Langsomt vendte svenden hesten,
skridt for skridt han red tilbage;
— her med undren ridder Bugge
så ham over broen drage.
Frygtsomt tren han ind i salen;
og med blikket sænkt mod jord
kendeligt hr. Bugge blegned,
da han hørte svendens ord.

Efter endt forklaring svenden
mødte fast sin herres blik.
— Ridderen gav tegn med hånden,
svenden hilste tavs og gik!
— Men hr. Bugge grubled længe
i sin stol med hånd ved kind,
som forsøgte han at trænge
i en dunkel fremtid ind.

— — —
Gennem tvende sekler knejste
Osborgs tårn og gavl mod sky,
medens stormænd stolt befæsted
borgens navn i evigt ry.
— Danske mænd som Gyldenstjerne,
U!ftand, Podebusk og Juel
fandt sig her i fædre hjemmet
stadig deres lykkes skjul.

— Så en nat brød ind fra havet
floden for en storm fra vester;
borgen sank med tårn og gavle,
— han fik ret, den Bretlands mester!
Fod for fod i borgens sale
vandet steg til bølgers kluk.
— Stormens hvin dog overdøved
ridderborgens sidste suk.

Knap en fjerdingvej mod øster,
hegnet ind af vold og grave,
rejste Vosborg sig af dvale,
hengemt i en prægtig have.
— Dog i barske vinternætter,
når vildgåsen drager hid,
vemodsfuldt mod vest den skuer,
mindes brat den svundne tid.

— Pælerester hist ved åen,
tegl i hvert et spadestik,
er nu alt, hvad der er levnet
fra den storhedstid, der gik.
— Dog, hver gang jeg sad ved åen,
hvor en enkelt gedde sprang,
grant jeg hørte svundne tiders
våbenlarm og bæggerklang!

To digte

Af —h —d (52)

Længsel

Vente og længes, længes og vente,
ane en fred, som du aldrig kendte,
føle et smerteligt savn,
du ikke kender ved navn.

Tvinge dig selv til at bie,
tvinge dig selv til at tie,
eje en trang til at skrige
det, som du aldrig tør sige.

Vinteren vokser og strenges
— ude håbet stænges —
og dog må du håbe på sommer,
du ved jo så sikkert, den kommer.

Al din hjemløse længsel
vokser i livets trængsel,
sætter sig bedre i hjertet fast
for hvert håb, som brast.

Hjertet vil trofast håbe,
og sjælen vil bønligt råbe,
øjet vil smile og læben le,
for gråden derinde skal ingen se.

Svigt ej det håb i dit indre,
men lad det for øjet tindre.
Tålmodig en tid må du vente,
men engang skal lønnen du hente.

Tak!

For livet, du gav mig for år tilbage,
for sundhed og helse, for sygdom og nød,
for sorger og glæder i livets dage,
for morgenens skønhed og aftenens glød,
for hjemmet, du gav mig at opvokse i,
for gerningen, jeg skulle tjene dig i,
for venner med kærlig omhu og pleje,
for troen, det bedste, du gav mig i eje,
for kirken, hvor jeg dit ord får at høre,
for dagen, hvor jeg dit værk kan udføre,
for fremtiden, der synes lokkende skøn,
for evighedshåbet, der lever i løn,
for alt, hvad du gav mig i kærlighed,
lad mig dig prise i evighed,
 min Gud!

50 års stævne

1906—1956.

Af H. P. LARSEN (o6)

I slutningen af juli måned 1906 forlod en flok nybagte lærere Nr. Nissum seminarium for at gøre en indsats i skolearbejdet i Danmark. 24 unge mennesker skulle vel nok, efter hvad de selv mente, kunne udrette noget stort og godt blandt vort lands børn og unge; og i denne tro og med megen tillid til egne evner og kræfter gik de modige og glade til deres fremtidsgerning.

Hvordan gik det så? Ja, det må indrømmes, at ungdommens idealer efterhånden blegnede for de fleste, og at virkeligheden blev noget af en skuffelse; men trods alt blev flokken initiativrig og gjorde sig gældende på de pladser, de stod på rundt omkring i landet. En del af den fik endog offentlig anerkendelse og fik noget i »knaphullet«.

Skønt de 24 var meget forskellige i sind og tanke, holdt de fleste af dem ubrydeligt sammen, og forbindelsen mellem dem blev vedligeholdt, dels gennem den nu afdøde vandremappe og især ved jævnlige sammenkomster, som ikke alene fandt sted ved markering af jubilæer, men som også blev arrangeret med som regel 5 års mellemrum.

Ved jubilæet 1956.

Bageste række: Therkildsen, pastor Nielsen, H. P. Larsen, Sondergaard.

Mellemste række: Fru Larsen, fru Bundgaard, fru Pedersen, P. Christensen, Villesen, P. Pedersen, Bundgaard, fru Christensen.

Forreste række: Fru Therkildsen, frk. J. Jensen, fru pastor Nielsen, fru Jensen, N. J. Jensen, Julin.

17. juli 1906.

Bageste række: H. P. Larsen, N. J. Jensen, Bundgaard, Therkildsen, P. O. Hansen (død 1950), Jakob Nielsen (død 1939), P. Pedersen, J. Christensen (død 1917), Villesen, P. Christensen, Rauff (død 1955), Julin, J. Laursen, Martin Nielsen, J. J. Jensen.

Mellemste række: N. J. Nielsen (død 1955), Søndergaard, Vesterg, Mikkelsen (død 1947), Præstholm (død 1954), Højbæk (død 1937), Nybo.

Forreste række: Lange (død 1949), J. P. Sørensen (død 1955), J. A. Jensen (død 1909). Billedet er taget i præstegårdens have, det eneste sted, hvor træerne var høje nok til at danne baggrund.

Det er ikke nødvendigt at nævne navne på medlemmerne af seksernes samfund, men helt undgå det ville heller ikke være rigtigt. Den, der har båret dagens byrde og hede med hensyn til forbindelsens beståen, er fremfor alt Søndergaard Jacobsen, der sammen med sin søster, frk. Jensen, gentagne gange har åbnet deres hyggelige hjem for sekserne og deres hustruer. Ved disse sammenkomster smeltede alle sammen til en stor familie under værtindes og værts venlige omsorg. Det var således tilfældet ved 25 års, 40 års og nu sidst ved 50 års jubilæet den 7.—9. juli 1956. Ved dette sidste var der endnu 13 levende af de 24, og ved festen var mødt 9, hvoraf de 6 havde deres hustruer med. Deltagerne, som alle er pensionister, bringer hjemmet i Nr. Nissum en hjertelig tak for gæstfrihed og kærlig omsorg gennem årene, der svandt, og ikke mindst for 1956.

H. P. Larsen.

P.S. Det tynder ud i de ældre årgange; også i seksernes række bliver der stadig ny huller. For ca. 2 år siden døde fru Rauff, og et halvt år efter måtte Rauff af sted. Kort efter nytår 1957 døde fru redaktør Therkildsen, Hering. Hun var sund og rask og i fuld vigør ved jubilæet i Nr. Nissum 1956.

Æret være deres minde!

Ved ovennævntes begravelser var sekserne repræsenteret ved Søndergaard Jacobsen og undertegnede.

31'ernes 25 års jubilæum

(Af en deltager).

9. juli 1931 stod i Nr. Nissum en flok unge og tog afsked. — Studietiden var forbi og dermed også den daglige forbindelse mellem kammeraterne og lærerne.

Ingen tænkte vist den gang 25 år frem i tiden, men da jubilæumsåret nærmede sig, voksede ganske naturligt ønsket om atter at mødes frem hos klassekammeraterne, og søndag den 8. juli stævnedes 31'erne atter mod seminariet.

Efter gudstjenesten i kirken samledes man på kirkegården for at minde frk. Nielsen, lærer Kirkegaard og musiklærer Møller. Der blev nedlagt blomster på gravene i Nissum. Ligeledes blev der fra klassen nedlagt blomster på musiklærer Møllers grav i Tommerup.

På seminariet mødtes man ved mindepladen over Boye. Rich. Sørensen holdt her en kort mindetale og nedlagde blomster.

Senere samledes man ved frokostbordet på »Borgen«, og inden længe var klassen igen rystet sammen som i gamle dage. Sindet var med andre ord uforandret trods årene. Det var tonnagen i kilo derimod ikke, hvilket naturligvis gav anledning til mange spøgefulde bemærkninger.

Efter frokosten besøgte man under ledelse af seminarielærer Hansen seminariet og blev gjort bekendt med den udvikling, som var foregået gennem de 25 år; men selv om man var imponeret af det nye, var det dog det gamle, som talte stærkest til os alle. Hvert rum bragte minderne frem og dermed taknemmeligheden for alt det, som vi i sin tid modtog på seminariet.

Eftermiddagskaffen blev nydt hos Ellen Larsen i Østre Skole. — Også her kom minderne frem, og det var ikke let at afbryde samværet her for at gå til middagen på »Borgen«.

Ved middagsbordet havde klassen den glæde at være sammen med seminariets lærere; men det var en stor skuffelse, at forstander Gjelstrup ikke kunne være til stede på grund af sygdom. Det havde ellers været dejligt endnu engang at have været sammen og haft forstanderen som gæst. — På klassens vegne takkede Bakbo lærerne, fordi de ville være

Vea jubilæet 1956.

1. række (fra venstre): Ernst Jensen, Johannes P. Dahl, Tage Vesterager, fru Vesterager.
2. række: Elmer Dalsgaard, fru Ernst Jensen, fru Johannes P. Dahl, Ellen Larsen, fru Brix Jensen, Brix Jensen, Olga Nielsen, fru Hans Bakbo, Hans Bakbo.
3. række: Fru Ricard Sørensen, Ricard Sørensen, Chr. Møller, Peter Christiansen, fru P. Christiansen, fru C. J. Christensen, C. J. Christensen.

med og dermed gøre jubilæumsdagen til en festdag. Derefter talte seminariets lærere, og lærer Hansen bragte os en hilsen fra forstander Gjelstrup. Flere af 31'erne tog også ordet under middagen og fremdrog minder fra seminarietiden.

Efter at lærer Hansen havde holdt andagt, sluttede samværet, og deltagerne rejste hver til sit med endnu et smukt minde fra seminariet.

Årets dimittender

Ved K. MOISGAARD (24)

1. *Anthou Miltber Houe Andersen*, f. 17.-4.-1935 i Søndbjerg, Thisted amt; søn af gårdejer M. H. A., Søndbjerg. Hovedkarakter mg (7,76). Præliminæreksamen. Soldat.
2. *Poul Andersen*, f. 17.-4.-1935 i Rønde, Randers amt; søn af førstelærer J. K. A., Lundenæs, Skjern. Hovedkarakter mg (7,05). Studentereksamen (matem.). Soldat.
3. *Morten Kristian Antsen*, f. 4.-7.-1933 i Herning; søn af gårdejer C. S. A., Skarrild pr. Kibæk. Hovedkarakter mg (6,94). Soldat.
4. *Gudrun Moeskjær Balle*, f. 28.-2.-1932 i Gudum, Ringkøbing amt; datter af gårdejer L. M. O. B., Gudum. Hovedkarakter mg÷ (6,23). Ansat i Sejerslev, Mors.
5. *Inger Bann*, f. 2.-11.-1934 i Lemvig; datter af gasværksarbejder C. B. W. B., Lemvig. Hovedkarakter mg÷ (6,52). Realeksamen. Ansat i Helsingør.
6. *Henning Højgaard Berthelsen*, f. 21.-10.-1928 i Tostrup, Viborg amt; søn af husmand B. B., Hvam. Hovedkarakter mg÷ (6,44). Ansat i Sundby-Hvorup.
7. *Toste Baum Christensen*, f. 6.-11.-1934 i Aal, Ribe amt; søn af husmand V. Chr., Billum. Hovedkarakter mg (6,83). Gift med klassekammeraten Maria Louise Lind Mosegaard. Ansat i Thyborøn.
8. *Erik Christiansen*, f. 1.-3.-1933 i Elling, Hjørring amt; søn af gårdejer E. Chr., Sørig. Hovedkarakter mg× (7,41). Ansat i Hjørring. Soldat.
9. *Georg Bernhard Dreesen*, f. 4.-3.-1931 i Flensborg; søn af gartner A. F. D., Tønning. Hovedkarakter mg÷ (6,62). Ansat ved den danske skole, Schwabstedt, Sydslesvig.
10. *Malte Dalsgaard Hansen*, f. 17.-11.-1930 i Gaurslund, Vejle amt; søn af rejsebud J. H., Vejle. Hovedkarakter mg (6,94). Præliminæreksamen. Ansat i Ronnum, Skarrild kommune.
11. *Eva Hejbøl*, f. 26.-7.-1933 i Nr. Nissum; datter af seminarielærer Johs. Hejbøl, Nr. Nissum. Hovedkarakter mg× (7,25). Studentereksamen (ny spr.). Ansat ved realskolen, Langaa.
12. *Carl Ove Hvas*, f. 1.-4.-1931 i Thyborøn, Ringkøbing amt; søn af skoleinspektør C. S. H., Thyborøn. Hovedkarakter mg÷ (6,38). Studentereksamen (ny spr.). Gift med klassekammeraten Birgit Skadborg. Ansat i Holbæk. Soldat.
13. *Niels Romvig Jensen*, f. 17.-8.-1932 i Aulum, Ringkøbing amt; søn af boelsmand M. J., Arnborg. Hovedkarakter mg÷ (6,44). Præliminæreksamen. Soldat.
14. *Poul Fly Jensen*, f. 13.-2.-1931 i Villerslev, Thisted amt; søn af gårdejer J. A. J., Sonderhaa. Hovedkarakter mg (6,82). Ansat i Bedsted, Thy.
15. *Ingvig Stubkjær Klausen*, f. 1.-12.-1934 i Tæbring, Thisted amt; datter af gårdejer H. K., Viborg. Hovedkarakter mg× (7,22). Præliminæreksamen. Ansat ved realskolen, Brødstrup.
16. *Anders Anker Kristensen*, f. 13.-2.-1932 i Stenderup, Ansager, Ribe amt; søn af gårdejer K. P. Kr., Stenderup. Hovedkarakter mg× (7,17). Gift med klassekammeraten.
17. *Ellen Nørgaard Kristensen*, f. 28.-5.-1934 i Sottrup, Aalborg amt; datter

Forreste række (siddende): Fru lærer Sørensen, lærer M. P. Sørensen, lærer H. J. Hansen, fru lærer Christensen, lærer Christensen, fru lærer Hejbøl, lærer Hejbøl, forstander P. C. Gjelstrup, fru pastor Høgel, pastor Høgel, lærer Moisgaard, fru lærer Moisgaard, fru lærer Koch, lærer Koch, lærerinde frk. Larsen, lærerinde fru Elbech Hansen.

2. række: Lærer Bjørnkjær, fru lærer Bjørnkjær, lærer Eriksen, fru lærer Eriksen, Elisabeth Overgaard, Kofoed Christensen, C. O. Hvas, Birgit Skadborg, Inger Baun, Sonja Lund, Maria Louise Mosegaard, Eva Hejbøl, Gudrun Balle, Ingrid Klausen, Tove Møller, Grethe Lyngs, Ingrid Poulsen, Ellen Nørgaard Kristensen, Eva Kristensen, Karen Ebba Jensen, f. Stougaard, Fly Jensen, lærerinde frk. Ellen Jensen, fru pastor Nielsen, lærer Elbech Hansen, pastor Nielsen.

3. række: Lærer Ringgaard, fru lærer Ringgaard, Harald Sørensen, Poul Andersen, Malte Dalsgaard Hansen, G. Dreesen, Romvig Jensen, Ansgar Madsen, Bent Larsen, Toste Baun Christensen, Erik Nøe, Christian Nielsen, Svend Chr. Nielsen, Jul Sørensen, Morten Arntsen, Erik Christiansen, Hartvig Mathiasen, Anker Kristensen, Erik Ørskov, Kristian Madsen, Berthelsen, Anthon Houe Andersen.

- af arbejdsmand S. Kr., Hornum. Hovedkarakter mg (7,15). Præliminærekksamen. Gift med forannævnte A. A. Kr. Begge ansat i Skjern.
18. *Era Kristiane Kristensen*, f. 29.-5.-1933 i Gudum, Ringkøbing amt; datter af gårdejer M. B. Kr., Gudum. Hovedkarakter mg (7,06). Ansat ved Skovsgaard skole.
 19. *Karl Kofjoed Christensen*, f. 26.-11.-1929 i Ølgod, Ribe amt; søn af husmand K. P. K. Chr., Ølgod. Hovedkarakter mg (6,74). Gift med klassekammeraten Ellen Elisabeth Overgaard. Ansat i Brande.
 20. *Anne Bent Larsen*, f. 18.-6.-1932 i Middelfart; søn af skoleinspekt. K. J. L., Struer. Hovedkarakter mg÷ (6,62). Realeksamen. Gift med klassekammeraten:
 21. *Sonja Lund*, f. 25.-12.-1934 i Vejrum, Ringkøbing amt; datter af vognmand K. L., Struer. Hovedkarakter mg (7,03). Realeksamen. Gift med forannævnte A. B. L. Begge ansat i Skagen.
 22. *Margrethe Kirstine Nielsen Lyngs*, f. 9.-6.-1931 i Lyngs, Thisted amt; datter af gårdejer K. N. L., Lyngs. Hovedkarakter mg÷ (6,41). Præliminærekksamen. Ansat i Bedsted, Thy.
 23. *Ansgar Christian Harbæk Madsen*, f. 26.-11.-1933 i Tarm, Ringkøbing amt; søn af børnehjemsforst. A. M. M., Skjern. Hovedkarakter mg÷ (6,58). Mellemskoleeksamen. Soldat.
 24. *Kristian Madsen*, f. 18.-5.-1932 i Roum, Viborg amt; søn af husmand J. M., Roum. Hovedkarakter mg (6,76). Ansat i Døvling, Skarrild komm.
 25. *Hartvig Mathiasen*, f. 21.-6.-1934 i Fjølstervang, Ringkøbing amt; søn af gårdejer Th. M., Fjølstervang. Hovedkarakter mgX (7,29). Soldat.
 26. *Maria Louise Lind Mosegaard*, f. 19.-3.-1934 i Rom, Ringkøbing amt; datter af førstelærer I.H.M., Lemvig. Hovedkarakter mg (7,07). Realeksamen. Gift med fornævnte Th. B. Kr. Ansat i Thyborøn.
 27. *Tove Møller*, f. 9.-4.-1934 i Lemvig; datter af vognmand J. K. M., Lemvig. Hovedkarakter mg (6,94). Realeksamen. Gift med klassekammeraten Carl Jul Sørensen. Ansat i Skagen.
 28. *Christian Nielsen*, f. 14.-9.-1929 i Øse, Ribe amt; søn af gårdejer Fr. N., Øse. Hovedkarakter mgX (7,26). Handelsskoleeksamen. Soldat.
 29. *Svend Christian Nielsen*, f. 6.-5.-1935 i Mejrup, Ringkøbing amt; søn af muremester P. A. N., Mejrup. Hovedkarakter ug÷ (7,59). Realeksamen. Ansat som F.-lærer ved Nr. Nissum sem.
 30. *Erik Noe*, f. 13.-8.-1933 i Nr. Nissum, Ringkøbing amt; søn af gårdejer J. N., Nr. Nissum. Hovedkarakter mg÷ (6,54). Ansat i Holstebro.
 31. *Ellen Elisabeth Overgaard*, f. 4.-10.-1930 i Herning; datter af skoleinspektør K. O., Herning. Hovedkarakter mg (7,06). Mellemskoleeksamen. Gift med fornævnte K. K. Kr. Ansat i Brande.
 32. *Ingrid Poulsen*, f. 19.-9.-1932 i Thorsager, Randers amt; datter af boelsmand H. E. P., Thorsager. Hovedkarakter mg÷ (6,02). Ansat i Aulum.
 33. *Birgit Skadborg*, f. 13.-5.-1933 i Humlum, Ringkøbing amt; datter af førstelærer M. N. S., Arnborg. Hovedkarakter mg (7,16). Realeksamen. Gift med fornævnte C. O. H. Ansat i Holbæk.
 34. *Karen Ebba Jensen*, f. Stougaard, f. 10.-8.-1933 i Rørbæk, Aalborg amt; datter af sognepræst A. M. P. S., Rørbæk. Hovedkarakter mg÷ (6,54). Realeksamen. Studentereksamen (ny spr.). Ansat i Langaa.
 35. *Carl Jul Sørensen*, f. 16.-12.-1930 i Humlum, Ringkøbing amt; søn af fisker K. S., Humlum. Hovedkarakter mg (6,78). Gift med fornævnte T. M. Ansat i Skagen.
 36. *Harald Sørensen*, f. 2.-1.-1934 i Ansager, Ribe amt; søn af førstelærer M. P. S., Nr. Nissum. Hovedkarakter mg÷ (6,19). Præliminærekksamen. Ansat i Dalum ved Odense.
 37. *Erik Ørskov*, f. 11.-12.-1933 i Nøvling, Ringkøbing amt; søn af købmand G. Ø., Albæk, Snebjerg. Hovedkarakter mg (6,95). Soldat.

Af årets dagbog

Ved J. SØNDERGAARD JACOBSEN

Ansættelser

19. A. Kr. Frederiksen, Hørsted, el. i Jaungyde (v. Silkeborg).
21. Kathrine Jeritslev Hansen, Søholt, li. i Fiskbæk v. Skjern.
23. Harald Berg, l. v. Skjern Præliminærkursus.
— Niels Mygind, ovl. i Lunderskov.
24. Johs. Barth Ettrup, Vigsø, enel. i Testrup.
— P. S. Frandsen, ovl. i Fjerritslev.
— Hans Kr. J. Nørgaard, Bøvling, kordegn i Ringkøbing.
27. Kristian Nielsen, ovl. i Jels.
— Nikoline Thomsen, ovl. i Videbæk.
28. Alexander Lauridsen, Solsøhede, 1. l. i Asp.
29. Kirsten Kattenhøj, ovl. i Skjern.
31. Martin Larsen, Kgs. Tisted, 1. l. i Bølling v. Skjern.
— Em. Nykjær, Langaa, skoleinsp. i Sædding v. Esbjerg.
— Ansgar Simmelsgaard, Asp, 1. l. i Lyngs.
32. Jacob Bønnerup, Hjelm, 1. l. i Lysgaard.
— Charles W. Sørensen, viceinsp. i Sæby.
33. Gert Poulsen, Agri, enel. i Kgs. Tisted.
36. Hakon Rendtorff, ovl. i Helsingør.
37. Hartvig Eriksen, Taarup, 1. l. i Hygum v. Lemvig.
38. Sv. Aage Hestbech, Borrís, l. i Vinderup.
— Sv. Aage Stadel Pedersen, Gulev, 1. l. i Dejbjerglund.
40. Karl Christensen, kml. i Fjerritslev.
— Thomas Johansen, viceinsp. ved Herningholmskolen i Herning.
— Frits Leer-Pedersen, ovl. i Skagen.
— Charles Sloth, viceinsp. i Fjerritslev.
41. Inge Skinderholm Schriver, li. v. Avlum Byskole.
42. Chr. M. Graugaard, Hygum, kml. i Skjern.
— Kr. Gausdal, viceinsp. i Herfølge.
43. Fr. Kastberg, ovl. i Holstebro.
— Edv. Damholt, ovl. i Rødding.
— P. Rønn Nielsen, Møborg, enel. i Kallerup pr. Sjørring.
44. Jens Dahl Jensen, Taarnby, seml. v.
45. Svend Hansen, Lemvig, 1. l. i Hinnerup.
— Ulla Hansen, f. Billeskov, Lemvig, li. i Hadsten.
46. Johs. Lovmand, Nørhede, kml. i Herlev.
— Holger Møller Knudsen, Ikast, 1. l. i Kibæk.
48. Johan F. D. Stokholm, Roslev, kml. i Herlev.
49. Sigfred From, Hoven, enel. i Kilde, Avlum.
— Knud Moesgaard Pedersen, Kølvråa, 1. l. i Giver pr. Aars.
50. Anna Margr. Moesgaard Pedersen, Kølvråa, li. i Giver.
51. Martha Svendsen Lindstrøm, Dagnæs, li. i Nordborg.
52. Bent Holmstrup, Struer, l. i Hundborg.
— Evald Andersen, 1. l. i Ulstrup pr. Stenvad.
— Marie Stenbæk Jensen, Herning, tmli. i Videbæk.
— Poul Kirkeby, Frederiksberg, l. i Simmelkjær.
— Sv. Aage Madsen, l. i Thyregod.
53. Axel Bjørnkjær, Nr. Nissum sem., l. i Bøvling.
— Karl Imm. Andersen, asp. i Resenbro.
— Johs. Kobbølgaard, Avlum, forst. f. Skjern Børnehjem.
— Arne Toft Hansen, kml. i Lemvig.
— Erik B. Uggerhøj, Brædstrup, kml. i Brabrand.
54. Jens Rosendal, kml. i Brøndbyerne.
— Anna Marie Kring, kmli. i Herlev.
— Aage Ib Pedersen, asp. i Struer.
— Hans Vinther Sørensen, l. i Skivholme-Skovby.
— Edna Vinther Sørensen, f. Nikolajsen, li. i Skivholme-Skovby.

54. Tove Madsen, kmli. i Grindsted.
 55. Leo J. Vollesen, asp. i Taarnby.
 — Sv. Ajustrup, Skalborg, asp. i Hascris.
 — A. C. Sørensen, asp. i Lemvig.

Viede

12. Henry Nyhuus og Valborg Jessen, f. Eriksen (33).
 28. Ole Mundbjerg Laursen og li. Dagny Jensen, Tvis, 21/5.
 47. Søren Porup og Gudrun David- sen, 4/8.
 48. Elna Linnet Andersen og missio- nær Woodhead.
 49. Sam. Holm
 50. Anna Lundberg og arbm. Lyhne.
 — Jens Kristian Pedersen og hånd- gerningsli. Ingrid Jacobsen, 20/4.
 52. O. E. Falsig og Gudrun Toft, dtr. af H. Toft (28), 5/11 55.
 54. Aksel Christiansen og li. Hilda Christensen, 13/10.
 — Tove Madsen og Knud Knudsen, Grindsted.
 — Edna Nikolajsen og
 — Hans Vinther Sørensen.
 55. Jørgen Møller Thomsen og Marie Roving Hansen, 30/7 55.
 56. Tøste Baun Christensen og
 — Marie Louise Mosegaard, 30/6.
 — Georg B. Dreesen og Anna Gre- the Nielsen, 6/10.
 — Carl Ove Hvas og
 — Birgit Skadborg, 14/7.
 — Poul Flye Jensen, okt.
 — Anker Kristensen og
 — Ellen Nørgaard Kristensen, 24/7.
 — Tove Møller og
 — Carl Jul Sørensen, 28/7.
 — Karl Kofoed Kristensen og
 — Elisabeth Overgaard, 17/7.

Afsked

- med pension:
 07. L. A. Nicolajsen, Venslev, 31/3.
 09. Poul Chr. Bollerup, Nr. Lem, Salling, 30/11.
 — Hans Kr. Møller, Elsborg.
 10. Eskild Nielsen, Bangsbostrand, Frederikshavn, 31/7.
 — Anton C. Birkeland, Sønderborg.
 — J. Vestergaard Jacobsen, Løvel, 31/8.
 11. K. M. Hermansen, Skodborg.
 — Martin Luther Poulsen, 31/8.
 12. A. Harbo Andersen, Gandrup.
 — M. Jensen Aggerstrøm, Gjettrup.

12. Laurits Jensen, Helsingør, 30/4.
 — P. Pedersen, Ulstrup, Djursld., 30/4.
 13. Chr. Bluitgen-Pedersen, Sengeløse, 1/4.
 — N. P. Ejner Nielsen, Skjoldborg, 1/4.
 14. P. Høegh Nielsen, Thisted.
 15. Jens Christiansen, Skagen, 31/1.
 — Niels Johansen, Vejstrup v. Kol- ding, 31/3.
 med ventepenge:
 14. Jens N. Aggernæs, Avedøre, 31/7.
 uden pension:
 23. Harald Berg, Hønning, Arrild.

Døde

- Sem: Frk. Margrethe Gjelstrup, 25. april.
 99. J. J. R. Kahr, Nibe, 1. okt. 1955.
 — P. Brunberg Lauritsen, Hjørring, 13 okt.
 00. A. K. Østergaard, Svendstrup, i julen.
 03. J. Rasmussen Jensen, Aarhus, i februar.
 — N. J. Østergaard Nielsen, Viborg, fh. Vorde, i februar.
 04. P. C. Maarbjerg Paaske, Oxbøl, 25. september.
 05. C. Olsen Christensen, Ringkøbing, 25. februar.
 08. B. Th. Chr. Ovesen, Nørresundby, 4. juli.
 10. Martin Danielsen, Haslev, 2. april.
 — Katen Jensen Holbak, f. Øster- gaard, Esbjerg.
 — Johs. Schjødt Nielsen, Skaring v. Aarhus, i februar.
 14. Jul. Søb, Kjellerup, 21. august.
 16. Gregers Nielsen, Rostved, Rønde, i juli.
 — Lars Jørgen Nielsen, Rurup, Toft- lund, 31. marts.
 17. Nikoline Holm, f. Kirk, fh. Res- sen, i januar.
 23. Jens Peter Nielsen, Tronsmark v. Sindal, 14. januar.
 25. Olaf Bjarnesen, Varde, 1. sept.
 — Søren Kristensen, Resen, fh. Sønd- bjerg, 13. okt.
 28. J. Richardt Hansen, Klim, 15. maj.
 29. Karl C. Sjørring, Dølby, 23. maj.
 H. J. Kræns hustru, Anne, f. Christensen, Billum, 12. sept.
 32. H. J. Hansen, Hauge v. Hamme- rum, 24. dec.

HR OVERLÆRER

P RØNN CHRISTENSEN

HASSELTOFTEN 20

74

HELLERUP

1956